

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 31.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr.
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

TONGEREN, DEN 21 JANUARIJ.

De Conferentie en de Troonrede.

De Sultan heeft, langs den telegraaf, zijne bijstemming gezonden tot de besluiten en verklaringen der Parijzer Conferentie. Ingeval Griekenland dat voorbeeld niet volgt, zal een secretaris der Conferentie naar Athenen worden gezonden, om de Grieksche regering die diplomatische stukken te betrekken. In afwachting blijven de gevolmachtigden der Mogendheden te Parijs in bestendige zitting vereenigd.

Wij gelooven dat Griekenland, minstens onder zekere voorwaarden, ook zijne bijtreding tot de verklaringen der Conferentie zal doen. Maar, wat zal er daarna gebeuren? Zijn de bestaande geschillen tusschen Turkije en Griekenland daarmee vereffend? Zullen deze, bij de eerste gelegenheid, niet opnieuw uitbarsten? Op welke wijze zal men die geschillen voorkomen, en wie zal dezelve betuigen? Niemand is ter Conferentie met deze taak gelast geworden.

Het werk der Conferentie had dus heel eenvoudig verricht kunnen worden bij middel van diplomatische notas tusschen de Mogendheden en de belanghebbende partijen; het was inderdaad de moeite niet waard, uit alle landen gevolmachtigden naar Parijs te zenden, om er eene diplomatische misraam bij te wonen!

De Troonrede van Keizer Napoleon (gisteren door den *Moniteur* medegedeeld en beoordeeld) is het groot onderwerp der polemiek in de meeste dagbladen. Allen beschouwen dezelve als vredelievend, hoewel daarin stout gesproken worde over de huidige krijgsmacht van Frankrijk.

De Parijzer bladen drukken een zeer verschillend oordeel uit over de Troonrede: de oorlog-zuchtigen vinden ze te zwak en te kleurloos tegen over het buitenland; te vernederend, omdat er geen woord van Pruisen, Oostenrijk en Italië in voorkomt. De gematigde bladen keuren hare vredelievende strekking goed, en hopen op mildere politieke toegevingen in het binnenland.

La Presse drukt vooral op de zinsneede, in dewelke Napoleon verzekert « dat Frankrijk stevig gereed is voor de verdediging van 's lands eere en onafhankelijkheid. » Deze woorden beduiden dat de Keizer geene samenspanning tegen Frankrijk, geene de minste verkenning der internationale verdragen meer gedoogen zal — zegt dat blad.

» Bericht dus aan Rusland, om 't verdrag van 1856 te eerbiedigen; aan Pruisen, om dat van Praag niet te buiten gaan. Frankrijk vraagt aan niemand iets; het bedreigt niemand; doch het heeft recht, van allen de uitvoering der aangegane verbindtenissen te vorderen en den eerbied voor de rechten door de verdragen bekrachtigd.

» Die taal is manhaftig en zij moest dit zijn. Heeft de heer van Bismark dezer dagen niet gezegd: « Men moet Frankrijk in Europa afzonderen, hiertoe het Heilig Verbond herstichten en Oostenrijk dwingen ervan deel te maken? »

» Durft de minister van het kleine Griekenland in zijn *Blauwboek* niet schrijven, dat Keizer Napoleon het Grieksch-turksche geschil en de verwickelingen in den Oosten te weeg bracht?

» Dat de Keizer derhalve niet aarzelde om de verdeler van 't Recht, de beschermder der zwakken in 't buitenland te blijven, zooals hij in 't binnenland de beschermder onzer veiligheid, onzer eigene belangen moet zijn. Behoudend buiten, vrijgevig binnen: dit moet de staatkunde van Frankrijk zijn. »

Kunst- en Letternieuws.

De *Annuaire* der katholieke universiteit van Leuven is dezer dagen verschenen; dezelve bevat een aantal zeer belangrijke bijzonderheden over de bloeiende hoogeschool, over hare inwendige inrichting en dokumenten, die op haar betrekking hebben: verder over de werkzaamheden der fransche, vlaamsche en andere letterkundige maatschappijen, onder professors en studenten oppericht. Onder de rubriek-inschrijvingen zien wij, dat de hoogeschool in 1867-1868, 838 studenten telde, waarvan 705 Belgen en 133 vreemde provincien er niet minder dan 490. Holland telde er 32, Ierland 28, Amerika 27, Duitschland 15, Portugal 6, Zwitserland 4, Italië 3 studenten, enz. Alles doet zien, dat de hoogeschool van Leuven in vollen bloei is, en dat het aan haar is, dat de familie de voorkeur geven in België, niet alleen om het zedelijk vertrouwen dat zij inboezent; maar om het grondig en vast onderwijs hetwelk er gegeven wordt.

Een regendruppel.

Ziehier eene anekdote ontleend, aan de gedenk-schriften van mej. Flora tonneelspeelster: Ik zal mij lang herinneren, wat er gebeurde

op zekeren dag toen men het treurspel *Romeo en Julia* opvoerde. Mevr. de Harme speelde *Julia*. In het vijfde bedrijf lag zij op hare kist en speelde wonderlijk de doode. Ongelukkiglijk regende het bij beken, en onze schouwburg was slecht geselect. De regen drong door de schermen, en een druppel viel vlak op de neus van Julia. Zij schuwde het hoofd en vertrok het gelaat tot eenen grijns. Tweede druppel, tweede grijns. Haar echtgenoot, die *Romeo* speelde, fluisterde haar toe: « Verroo u niet! » Maar de druppel, die van zeer hoog viel, gaf haar een tamelijk harden knip; zij lag met de oogen omhoog en, als zij den druppel zag afkomen, keerde zij het hoofd om en kreeg hem in het oog.

De toeschouwers, die er eerst geen acht hadden op gegeven, zagen naar omhoog en den druppel ziende komen, vermaakte zij er zich zeer mede. De eene riep; Daar is hij! Een andere: Weg voor 't water! Een derde stond op en riep tot de ongelukkige Julia: Mevrouw, wilt gij mijne parapluie?

Het treurspel eindigde zeer geestig.

Zijn leden benoemd der handelskamer van Limburg:

MM. D. de Favereau te Tongeren.
C. Gilis, loijer te St-Truiden.
M. Collée, fabrikant te Roelenge.
R. Schoofs, negociant te Hasselt.

Men schrijft uit Antwerpen, 19 januarij: Gisteren, omtrent den middag, werd het parket van Antwerpen door den burgemeester van Merxem verwittigd, dat er op den Dame eene moord gepleegd was.

Oogenblikkelijk heeft het gemeld parket, bestaande uit den heer procureur des Konings, den instructie-rechter, een doctor, enz. zich naar de plaats begeven.

Ziehier wat er was voorgevallen: Omtrent 6 ure, 's morgens vonden de voorlij-gangers, op den Dam, een lijk van het mannelijk geslacht, op het gaand tegen de herberg *de Bruinisch*, gehouden door den heer Keller. Men is terstond den veldwachter gaan verwittigen, en er is bestatigd door de doctoren, dat deze ongelukkige vermoord was.

De doode had eene woude, toegebracht met een scherp en puntachtig mes in de richting van het hart, 't welk zelfs geraakt was. Het lijk werd welhaast herkend als zijnde dit van den gemaalde Louis Rorive, 45 jaren oud, geboren te Bousso (Henegouwen) en woonachtig te Mont-sur-Marchienne; er werd dan ook bestatigd dat hij nog maar sedert korten tijd te Antwerpen verbleef, waar hij, in zijne hoedanigheid van mechanicien-ajusteur, met machien van eene fabriek onder Merxem monteerde, en men dacht dat de oorzaak van den moord, aan afgunst van stiel moest worden toegeschreven.

Men bevond nadien dat het slachtoffer geen geld bij zich, tot 10 ure des avonds gewerkt en hier en daar een borrel op krediet gedronken had; later vernam men nog, door de getuigenissen, dat Rorive aangedaan was door twee dronken mannen, welke hem, rond middernacht toen hij terug naar zijn logement ging, omtrent *de Bruinisch* hadden ontmoet. Deze laatste zouden den mechanicien af vloekende hebben aangepakt en gezegd: Ha! het zijde gij, wie wij moeten hebben, wij zullen een kort spel met u maken! waarop Rorive, die geen Vlaamsch verstond, antwoordde: *Que voulez-vous? laissez-moi; je ne vous connais pas* (Wat wilt ge? laat mij gerust; ik ken u niet.)

Het zou de baas uit de *Bruinisch* geweest zijn, die deze woorden en daarna 't geschreeuw en lawijt hoorde; doch de baas sloot seffens zijne deur en ging slapen, vreemde dat de vechters zouden binnen komen. Men zou daarna Rorive hebben hooren roepen: « *Oh! grâce, pardon, no me fais pas de mal*. (O! genade, vergiffenis, doe mij geen kwaad) en deze woorden werden opgevolgd door eenen scherpen kreet. Daarna hoorde men niets meer.

Eenige oogenblikken later is men op de deur van de estaminet *de Bruinisch* komen stampen en kloppen, zoo hard men maar kon, doch niemand durfde gaan open doen. Ook de kloppers gingen heen en alles bleef stil tot 's morgens, wanneer men het lijk van den ongelukkigen Rorive op de straat vond liggen. Er was evenwel reeds een werkman over het lijk gestronkeld, maar denkende dat het een dronken man was, die daar lag, ging hij zijnen weg voort.

Later heeft men nog ontdekt, dat de deur van de herberg *de Bruinisch* het spoor droeg van 4 tot 5 messteken.

Het parket is tot 5 1/2 ure namiddag ter plaats geweest en heeft ten gevolge der instructie twee mannen, wonende op den Dam, de gebroeders G. en C. J. B., doen aanhouden. Het schijnt dat men in de woning van deze twee mannen

ontdekkingen heeft gedaan, die hen comprometteren. Men zegt ook, dat het slachtoffer vader van zes kinderen is.

Men voegt er bij dat hij een ieverig en goed werkman, maar nog al driftig was, wanneer hij sterken drank had gebruikt, hetgeen doet veronderstellen, dat hij voor den moord met de daders twist moet hebben gehad. Rorive won 5 franken daags.

De twee mannen, welke onder vermoedens zijn aangehouden, werkten gisteren niet, en waren in dronken toestand. De eerste Guilielmus D. B., is gearresteerd te Merxem, en de tweede Camille, in zijne woning Sint Jobstraat.

Beiden geconfronteerd geworden bij het lijk, doch zeggen alle twee van het geval hoegenaamd niets te weten, en dus evenmin van den moord.

Het gerucht loopt dat de leers en de klak van Rorive ontbraken, op het oogenblik dat men zijn lijk ontdekte, dit kunnen wij echter niet verzekeren, maar hetgeen schijnt waar te zijn is dat men in de woning van de gebroeders D. B. eene klak tusschen de dakpannen verborgen heeft gevonden. Men zegt nog dat zij niet goed hun *alibi* hebben kunnen bewijzen over het gebruik van den zondag; doch dat alles zijn geruchten, voor welke wij niet instaan.

Donderdag middag was een jongeling, bediende in een magazijn van nieuwheden der Romestraat te Marseille, bij M. X... boven gegaan, om zich eene tant te laten trekken. Toen hij het tandtrekkersgerief zag zocht zijne moed in zijne schoenen, en begon hij op zijne beenen te daveren, hij stotterde en eindelijk opent hij de deur, loopt met ontdekte hoofde den trap af, springt over de mand van eene Citroenvrouw, en verwijdt zich alsof er eene gansche beude duivelen op zijne hielen zat.

Dit was allemaal goed en wel, maar de Citroenen en appellieken der vrouw lagen overhoop en in het slijk, en zij begon uit alle kracht te roepen: « Houdt den dief! » Dan begon er eene dolle loop.

De ongelukkige jongeling werd vervolgd door eene gansch troep woedende fruitverkoopsters, verloor het hoofd en, ware hij tot zijn geluk zijnen meester niet tegen gekomen, die hem uit den slag trok, dan zou hij wel hebben kunnen gaan leeren bij den commissaris, dat hetsomtjds al heel gevaarlijk is eene tand die zeer doet niet te laten trekken...

De tijdingen uit de provincie Constantine zijn jammerlijk. Een groot getal Arabiers, nauwelijks gekleed, met een treurig uitzicht, dyalen op den ijzeren weg van Constantine naar Philippeville. Doch liever als het voorbeeld der Kabylen te volgen en zich aan den arbeid te beven, stelden zij tevreden met de liefdadigheid der kristenen in te roepen.

Het getal der inboorlingen, welke van uitputting, namelijk in de omstreken van Hermina gestorven zijn, is reeds zeer groot, en alles doet vreezen, dat men welhaast eene verduubeling van ongelukken zal aan te tekenen hebben.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

OPENING VAN DEN WETGEVENDES ZITTING. — TROONREDE VAN KEIZER NAPOLEON III.

Parijs, 18 januarij.

Maandag te middag, heeft de opening van den zitting der wetgevende Kamers met de gewoontelijke plechtigheden plaats gehad. Eene groote volksmenigte was te been om den keizerlijken stoet te zien, die inderdaad rijk en schitterend was.

L'Etendard zegt dat de Troonrede des keizers herhaalde malen onderbroken is geweest door teekens van bijval en toejuichingen, welke vooral geestdriftig waren bij de zinsneede, in dewelke de keizer zijn inzicht bevestigde om de orde in 't binnenland en den vrede in 't buitenland te handhaven. De samenhang der Troonrede wordt beschouwd als vredelievend en vrijgevig.

La Franco zegt dat 's Keizers woord nooit klaarder is geweest, noch beter beantwoord heeft aan het billijk gevoel van Frankrijk's buitenlandse waardigheid en aan deszelfs vrijgevig verzuhtingen.

Het blad voegt erbij, dat Frankrijk in zijne betrekkingen met het buitenland den vrede wenscht te behouden, maar eenen waardigen vrede. Frankrijk gevoelt zich sterk genoeg en gerred voor alle voortkomende gebeurtenissen, om deszelfs grondbeginsels in de vergaderingen van vorsten en volkeren te ondersteunen voor zijn eigene belangen en voor de rust van geheel Europa.

« Wij zijn bewapend voor den oorlog, —

vgl. La France — indien de omstandigheden ons daartoe verplichten; doch onze wapeningen moeten de andere Mogendheden niet ont-rusten als zij met vredelievende gevoelens bezield zijn. »

La Presse beoordeelt de Troonrede als eene praktische uitlegging der huidige fransche Grondwet, op dewelke de Keizer zich beroept; hij verklaart te gelijker tijd zijn eigene verantwoordelijkheid en het recht des lands om de vrijheid te genieten en een gestreng nazicht te houden op het beheer der openbare zaken.

De keizer wil den vrede handhaven, en hierin beantwoordt hij den wensch van geheel 't land.

Frankrijk heeft niet noodig zich te verroeten; maar het wil geëerbiedigd worden; het wil deszelfs standpunt in Europa onverkreukt behouden. Het land zal dus met geoeogen uit 's Keizers mond vernemen, dat deszelfs krachten ter hoogte zijner lotbestemming in de wereld zijn.

De vertegenwoordigers der vreemde Mogendheden hebben dezen avond den inhoud van 's Keizers Troonrede langs de telegrafen aan hunne regeeringen overgeseind.

De minister van buitenlandse zaken heeft zich van hetzelfde gemeenschapsmiddel bediend om dezelve aan al de prefecten bekeud te maken met bevel om den teks van 's Keizers redevoeringen in alle gemeenten van Frankrijk te doen aanplakken.

Spanje.

Madrid, 18 januarij.

Bij de kiezingen in deze hoofdstad hebben de kandidaten der monarchiek — republikaansche partij 11,600 stemmen bekomen tegen 2,700 verkregen door de kandidaten der republiken.

De uitslagen der kiezingen in de provinciën zijn overal gunstig voor monarchisten, uitgezonderd te Turiel en te Taragona.

In Logrona zijn gekozen de maarschalk Espartero, de generaal Dulce, de heere Olozaga en Sagasta. De republikenen hebben er ongeveer een zesde deel der stemmen bekomen.

De correspondent van de *Times* te Madrid hecht groot gewicht aan een adres, dat door James van hoogen Spaanschen adel aan maarschalk Serrano als hoofd van het voorloopig Bewind is aangeboden. In naam van 15,000 Spaansche vrouwen, die allen dit adres hebben ondertekend, protesteert de markiez van Santiago tegen de godsdienstige vrijheid en verdragszaamheid, door het voorloopig Bewind afgekondigd. Het was geen verzochtschrift dat zij aanhoed, maar het was eene waarschuwing zoo wel als eene bedreiging, om de regering te herinneren, dat zij was gehouden het Rooms-katholieke Apostolische geloof in al zijne zuiverheid en rechtzinnigheid te bewaren. Goddeloos en heiligschennend noemt iedere Spaansche vrouw de handelingen van 't voorloopig Bewind.

Engeland.

DE PARIJZER CONFERENTIE.

Londen, 18 januarij.

Het protocol is zondag door de gevolmachtigden van Frankrijk, Oostenrijk, Groot-Brittanje, Italië, Pruisen en Rusland ondertekend. Hetselve vermeldt noch bepleit geen der incidenten welke aanleiding hebben gegeven tot de scheuring tusschen Turkije en Griekenland. Het zegt enkel dat die scheuring en de daaruit voortgesproten gebeurtenissen de Mogendheden ondertekenaars des Parijzer verdrags, begreende den vrede in den Oosten te handhaven, hebben overhaald om zich te vereenigen om de beginselen van internationaal recht opnieuw te bepalen.

De gevolmachtigden hebben plechtig verklaard dat elke Staat die den opstand op 't grondgebied van eenen anderen Staat aanmoedigt, en zijne havens opent voor kaperschepen, in dienst genomen om eene wettig gelegd blocus te verbreken, of op zijn grondgebied benden latende aanwerven, bestemd om het grondgebied van een anderen Staat te overweldigen, zich plichtig maakt aan schending van het internationaal recht.

Die verklaring zal ter kennis van het grieksche Staatsbestuur gebracht worden door eene gemeenschappelijke nota der vijf Mogendheden ondertekenaars van het protocol, met uitnodiging om hetselve bij te treden.

In dit geval, zal Turkije zijn ultimatum terug trekken.

Men beweert dat de Mogendheden besloten hebben de gestrengste onzijdigheid te bewaren, dan zelfs als de verklaring der Conferentie niet aanvaard zoude worden door de belanghebbende partijen.